

at de afskrivningsberettigede bygninger og installationer kan afskrives med *indtil* 4 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 25 år. Når summen af anvendte afskrivningsprocenter udgør 100, kan der ikke længere foretages afskrivninger på bygningen eller installationen.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse således, at afskrivningerne for både bygninger og installationer er ubundne. Dette indebærer, at den skattepligtige ikke »mister« afskrivningerne, selv om vedkommende ikke udnytter den fulde afskrivningsadgang i hvert indkomstår. Bestemmelsen giver således den skattepligtige adgang til selv at fastsætte afskrivningsprocenten på op til 4 pct. Den gældende lovs § 24, stk. 1, bestemmer, at afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger er bundne afskrivninger, hvilket indebærer, at afskrivningerne ikke kan udstrækkes over en længere periode end den, der svarer til afskrivning på 4 pct. hvert år. For installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger medfører den foreslåede bestemmelse, at disse også skal omfattes af de ubundne afskrivninger. Forslaget herom indebærer hermed en ændring af de gældende regler om afskrivning på denne type installationer. Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med harmoniseringen af reglerne. Samtlige afskrivninger efter lovforslaget er således ubundne, med undtagelse af de hjemfaldspligtige ejendomme, jf. den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 3.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 2 vedrører forhøjelse af 4 pct.-satsen i stk. 1, når der er tale om bygninger eller installationer, der er særligt udsat for fysisk forringelse. Den foreslåede bestemmelse er bygget over den gældende lovs § 22, stk. 2, men er affattet således, at afskrivningssatsen forhøjes til en sats lig med summen af 2 pct. og en sats, der svarer til, at bygningen afskrives med lige store årlige beløb over den antagelige levetid. Denne affattelse indebærer isoleret set, at en bygning med en antagelig levetid på mindre end 50 år vil kunne afskrives med forhøjet sats. Den forhøjede sats skal efter forslaget dog først finde anvendelse, når den pågældende bygning trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi senest 25 år efter opførelsen.

I den foreslåede bestemmelses stk. 3 er det fastsat, at bygninger, der er accessoriske efter den foreslåede § 14, stk. 3, til en bygning, der afskrives med en forhøjet sats efter den foreslåede § 14, stk. 2, ligeledes afskrives med den forhøjede sats. Det foreslåede stk. 3 bygger på den gældende lovs § 22, stk. 4, dog er bestemmelsen i væsentlig grad omformuleret for at til-

passe bestemmelsen den nye struktur i den foreslåede § 14.

Efter den gældende lovs § 22, stk. 1, kan bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra a, - industribygninger m.v. - afskrives med indtil 6 pct. årligt, indtil 60 pct. er afskrevet, herefter med indtil 2 pct. årligt af anskaffelsessummen. Der bliver således efter forslaget i de første 10 år tale om en lidt langsommere afskrivning for disse bygninger, men det udliges delvist over hele 25 års perioden, da afskrivningerne for de sidste 15 år af perioden kan fortsætte med den foreslåede sats på 4 pct. årligt, i stedet for at skulle skifte til den gældende normalafskrivningssats på 2 pct. årligt.

For bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra b, bliver der med den foreslåede bestemmelse tale om en hurtigere bygningsafskrivning. Dette gælder bl.a. for biografer, teatre, hoteller, restauranter, skoler m.v. Disse bygninger kan efter den gældende lovs § 22, stk. 3, afskrives med indtil 4 pct. årligt, indtil 40 pct. er afskrevet, herefter med 1 pct. årligt af anskaffelsessummen.

For installationer i afskrivningsberettigede bygninger bliver der derimod tale om en langsommere afskrivning, da disse installationer efter den gældende lovs § 23, stk. 1, kan afskrives med indtil 8 pct. årligt, indtil 80 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 4 pct. årligt af anskaffelsessummen. Da installationer i afskrivningsberettigede bygninger som allerede nævnt efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, vil blive behandlet og afskrevet som disse bygninger, kan installationerne i lighed med de afskrivningsberettigede bygninger i medfør af den foreslåede § 17, stk. 1, afskrives med indtil 4 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 25 år.

Efter den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 2, afskrives installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger med 4 pct. af anskaffelsessummen årligt. Der er således ingen ændring.

Afskrivningen sker på anskaffelsessummens kontantværdi, dvs. anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi efter regler fastsat af skatteministeren, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 i kapitel 6 om almindelige bestemmelser. Reglerne om kontantværdiansættelse er nærmere fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 486 af 31. maj 1994.

Afskrivning på grundlag af anskaffelsessummens kontantværdi er i overensstemmelse med de gældende regler for så vidt angår afskrivning på bygninger og installationer i afskrivningsberettigede bygninger, jf.